

[Начало](#) > ... > [Предприемане На Съдебни Действия](#) > [Европейския Съдебен Атлас По Гражданскоправни Въпроси](#) > [Европейска Заповед За Запор На Банкови Сметки](#) > [Latvia](#)

Европейска заповед за запор на банкови сметки

Латвия

Латвия

ТЪРСЕНЕ НА КОМПЕТЕНТНИ СЪДИЛИЩА/ОРГАНИ

Инструментът за търсене по-долу ще ви помогне да намерите съдилища или органи, компетентни за даден европейски правен инструмент. Моля, имайте предвид, че въпреки че са положени всички усилия да се провери точността на резултатите, може да има изключения при определянето на компетентност, които не са обхванати.

Член 50, параграф 1, буква а) — Съдилища, компетентни да издават европейска заповед за запор на банкови сметки

Районният или градският съд (*rajona (pilsētas) tiesa*), пред който трябва да бъде предявен искът, който трябва да бъде обезпечен, или районният или градският съд, или окръжният съд (*apgabaltiesa*), в чиято компетентност попада делото за целите на водене на производството по същество.

Когато дело, в което ответникът е потребител, поради своето същество попада в компетентността на чужд съд, се подава молба за европейска заповед за запор на банкови сметки до районния или градския съд по декларираното местоживееие (*deklarētā dzīvesvieta*) или местопребиваване (*dzīvesvieta*) на ответника (потребителя).

В случая, посочен в член 6, параграф 4 от Регламента, ищецът може да подаде молба за европейска заповед за запор на банкови сметки до всеки районен или градски съд, намиращ се в района в компетентността на окръжния съд, към който се числи лицензираният нотариус, съставил съответния нотариален акт (глава 3 и член 644²³ от Гражданския процесуален закон (*Civilprocesa likums*)).

Член 50, параграф 1, буква б) — Орган, определен за компетентен да получава информация за сметката

Районният или градският съд, или окръжният съд, до който е подадена молбата за европейска заповед за запор на банкови сметки, или районният или градският съд, ако молбата за европейска заповед за запор на банкови сметки е подадена до чужд съд.

Списъкът на районните и градските съдилища е достъпен тук:

[Назад към началната страница](#)

Член 50, параграф 1, буква в) — Методи за получаване на информация за сметката

За да получи информация за банковите сметки, съдът изпраща искане до кредитната институция по електронна поща, подписано със защитен електронен подпис, в което се иска информация за средствата

(банковите сметки) на ответника в кредитната институция. Кредитната институция изпраща незабавно, най-късно до третия ден след получаване на искането на съда, отговор (информация) по електронна поща, подписан със защитен електронен подпис, относно средствата (банковите сметки) на ответника в съответната кредитна институция (член 644²⁵ от Гражданския процесуален закон).

Член 50, параграф 1, буква г) — Съдилища, в които може да бъде подадена жалба срещу отказ за издаване на европейската заповед за заповор на банкови сметки

Жалба (допълнителна тџжба (*blakus sūdzība*) срещу съдебно решение, с което се отхвърля изцяло или частично молба за европейска заповед за заповор на банкови сметки, се подава до съда, постановил решението, и се отправя:

- 1) до съответния окръжен съд, в случай че решението е постановено от районен или градски съд;
- 2) до Върховния съд (*Augstākā tiesa*), в случай че решението е постановено от окръжен съд.

(членове 443 и 644³⁰ от Гражданския процесуален закон).

Адресите на окръжните съдилища и адресът на Върховния съд могат да бъдат намерени тук:

[Назад към началната страница](#)

Член 50, параграф 1, буква д) — Органи, определени като компетентни за получаването, предаването и връчването на европейска заповед за заповор на банкови сметки и други документи

В случаите, посочени в член 10, параграф 2, член 23, параграфи 3, 5 и 6, член 25, параграф 3, член 27, параграф 2, член 28, параграф 3, втора алинея и член 36, параграф 5, втора алинея от Регламента — упълномощен съдебен изпълнител, отговарящ за принудителното изпълнение по въпросното дело, образувано съгласно европейска заповед за заповор на банкови сметки (членове 549, 644³² и 644³³ от Гражданския процесуален закон).

В случая, посочен в член 28, параграф 3, първа алинея от Регламента — съдът, в чийто район на компетентност попада декларираното местоживеене, местопребиваването, местоположението (*atrašanās vieta*) или адресът по регистрация (*juridiskā adrese*) на ответника (член 644³³ от Гражданския процесуален закон).

Член 50, параграф 1, буква е) — Орган, компетентен да изпълни европейската заповед за заповор на банкови сметки

упълномощен съдебен изпълнител (*zvērīnāts tiesu izpildītājs*) (член 549, параграфи 2 и 2³ и член 644³² от Гражданския процесуален закон).

[Информация за упълномощените съдебни изпълнители](#)

Член 50, параграф 1, буква ж) — До каква степен върху съвместните сметки и върху сметките на упълномощени лица може да бъде налаган заповор

Не е приложимо.

Член 50, параграф 1, буква з) — Правила, приложими за суми, освободени от заповор

Размерът на неподлежащите на заповор парични средства на длџжника (физическо лице) е равен на месечната минимална работна заплата (съгласно точка 3 от приложение 1 към Гражданския процесуален закон) неподлежащата на заповор сума за длџжника и за всеки член на неговото семейство или лице на негова издрџка е равна на месечната минимална работна заплата, а в случаите, когато се събира издрџка за деца или сума за управление на Гаранционния фонд за издрџка, неподлежащата на заповор сума за длџжника и за всеки член на неговото семейство или лице на негова издрџка е равна на 50 % от месечната минимална работна заплата).

Упълномощен съдебен изпълнител разпорежда на кредитната институция да запорира средствата (банковите сметки) на длъжника в размера, посочен в изпълнителното основание, като взема предвид лимита, отнасящ се до длъжника, определен в точка 3 от приложение 1 към Гражданския процесуален закон.

Минималната месечна заплата се определя с [Наредба № 656 на Министерския съвет от 24 ноември 2015 г.](#) (*Ministru kabineta 2015. gada 24. novembra noteikumi Nr. 656*).

Член 50, параграф 1, буква и) — Такси, ако се начисляват такива от банките, за изпълнението на равностойни национални заповеди или за предоставянето на информация за сметка и информация за това коя страна трябва да заплати тези такси

Съгласно националното законодателство банките нямат право да налагат такси или възнаграждения пряко на кредитора или на длъжника за разходи, направени при изпълнение на равностойни национални заповеди, или за предоставяне на информация за банкови сметки.

Член 50, параграф 1, буква й) — Тарифата на таксите или другите правила, по които се определят приложимите такси, начислявани от която и да било институция или друг орган, който участва в обработването или изпълнението на заповед за забор

Разходите за изпълнение на европейска заповед за забор на банкови сметки попадат в три категории съгласно разпоредбите на националното законодателство относно разходите за изпълнение на съдебни решения: държавни такси, професионално възнаграждение на съдебен изпълнител и необходими разходи за извършване на изпълнителни действия.

Съгласно член 34, параграф 6 от Гражданския процесуален закон държавната такса за изпълнение на изпълнително основание или на изпълнителен документ е 3 EUR.

Ставките за възнагражденията на упълномощените съдебни изпълнители са определени в Наредба № 451 на Министерския съвет от 26 юни 2012 г. [относно размера на възнагражденията на упълномощените съдебни изпълнители](#) (*Ministru kabineta 2012.gada 26.jūnija noteikumi Nr.451 „Noteikumi par zvērīnātu tiesu izpildītāju amata atlīdzības taksēm”*).

Съгласно алинея 7.3 от посочената наредба възнаграждението за обезпечаване на иск чрез забор на средства от кредитни институции или от трети страни или за заместване на способа за обезпечаване на иск е 86 EUR.

Размерът на разходите, необходими за извършване на изпълнителни действия, е определен в Наредба № 9 на Министерския съвет от 7 януари 2014 г. [относно разходите за извършване на изпълнителни действия](#) (*Ministru kabineta 2014.gada 7.janvāra noteikumi Nr.9 „Noteikumi par izpildu darbību veikšanai nepieciešamajiem izdevumiem”*)

Тези разходи включват например разходи, свързани с пощенски услуги, доставяне на документи, получаване на информация и услуги от банки и други институции. Ето защо съответният размер на тези разходи се определя, както е уместно, за всяко отделно изпълнително дело.

Таксите за искане на информация от ищеца за средствата (банковите сметки) на ответника в дадена кредитна институция са определени в точка 25 от Наредба № 20 на Министерския съвет от 11 януари 2022 г. [относно процедурата за изчисляване на разходите, свързани с разглеждане на дело](#) (*Ministru kabineta 2022.gada 11.janvāra noteikumi Nr.20 “Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu aprēķināšanas kārtība”*). В наредбата се предвижда, че разходите, свързани с получаване на информация за средствата (банковите сметки) на ответника в кредитни институции, включват разходи за изготвяне на искането и изпращането му до кредитните институции или, когато е необходимо, до чуждестранен орган, разполагащ със съответната информация. Разходите, свързани с всяко искане за информация относно средствата (банковите сметки) на ответника в кредитни институции в съответната държава, се покриват в размер до 15 EUR.

Член 50, параграф 1, буква к) — Степенуване, ако има такова, на равностойните

национални заповеди

Не е предвидено степенуване на равностойните национални заповеди.

Член 50, параграф 1, буква л) — Съдилища или орган по изпълнението, компетентни да предоставят средство за правна защита

Когато Латвия е държавата членка на произход, компетентният орган е районният или градският съд, или окръжният съд, който е издал европейската заповед за запор на банкови сметки, или районният или градският съд, или окръжният съд, в чиято компетентност попада делото за целите на водене на производството по същество (член 644³⁴ от Гражданския процесуален закон).

Когато Латвия е държавата членка на изпълнение, компетентният орган е районният или градският съд, в чийто район на компетентност се изпълнява европейската заповед за запор на банкови сметки (член 644³⁵ от Гражданския процесуален закон).

Член 50, параграф 1, буква м) — Съдилища, до които се подава жалба, и срок, ако има такъв, за подаване на жалбата

Жалба (допълнителна тѣжба) срещу съдебно решение по членове 33, 34 и 35 от Регламента се подава до съда, постановил решението, и се отправя:

- 1) до съответния окръжен съд, в случай че решението е постановено от районен или градски съд;
- 2) до Върховния съд, в случай че решението е постановено от окръжен съд

(членове 443, 644³⁴ и 644³⁵ от Гражданския процесуален закон).

Допълнителна тѣжба може да се подаде в 10-дневен срок от деня на връчване на решението. Срокът, в който трябва да се подаде допълнителната тѣжба относно решение, постановено в писмена процедура, започва да тече от деня на постановяване на решението. Страна по дело, на която е изпратено съдебно решение съгласно член 56² от Гражданския процесуален закон (т.е. лице, чието местопребиваване или местонахождение не е в Латвия), може да подаде допълнителна жалба в срок от 15 дни от датата на издаване на преписа от решението (член 442 от Гражданския процесуален закон).

Списъкът на съдилищата може да бъде намерен тук:

[Назад към началната страница](#)

Член 50, параграф 1, буква н) — Съдебни такси

Дължимата държавна такса за молба за европейска заповед за запор на банкови сметки е равна на 0,5 % от сумата на иска, но не по-малко от 70 EUR (член 34, параграф 1, точка 7¹ от Гражданския процесуален закон).

Молбата за европейска заповед за запор на банкови сметки трябва да бъде придружена от документ, удостоверяващ, че е платена държавната такса в съответствие с процедурата и в размера, предвидени в Гражданския процесуален закон.

Член 50, параграф 1, буква о) — Езици, които се приемат за превод на документите

В Латвия се приемат само документи на латвийски език.

■ Последна актуализация: 23/05/2024

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответната държава-членка. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Европейската комисия не поема каквато и да е отговорност по отношение на информация или данни, които се съдържат или споменават в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка,

отговорна за тази страница.